

GLE LOVE

FREE

A l o a n i z :

O P O B O Ź N O S T I
P R E S V . S E C U I S U S O V U

=====

+ + + + + + + + + + + + + + + +

Poglavlje I.

VAŽNOST POBOŽNOSTI PRESVETOM
SRCU ISUSOVU

Sakriveno blago

Ima već dvije stotine godina, kako je u Španiji izašla knjiga o pobožnosti prema Presv.Srcu Isusovu pod naslovom "Sakriveno blago". Napisao ju je o. Bernard de Hoyos D.I., koji je bio prvi veliki apostol Presv.Srca u svojoj domovini nakon objave Sv.Margareti Mariji. Držimo, da ovaj naslov nije zastario ni za naša vremena. Bez sumnje vjernici danas znadu, što je štovanje Presv.Srca, ali kako često toliko nemaju ni pojma o njegovoj dubokoj ljepoti. Činjenica, da se ta pobožnost silno proširila u katoličkom svijetu još nikako ne dokazuje - pače, do toga još mnogo treba - da su je svi shvatili u potpunoj zamašnosti, pa ni oni koji je vrše. Zar nije to i samo Presv.Srce reklo prije nekoliko godina jednoj svojoj vjernoj štovateljici?

Doista pobožnost Presv.Srcu ostaje sakriveno blago onima, koji je površno promatraju, kako to nažalost većinom i biva. Ne, ta - kvim površnim znanjem ne smije se zadovoljiti onaj, koji hoće da upozna, cijeni i vrši tu divnu pobožnost.

Možda je i samo ime "pobožnost" slabo služilo tako velikoj stvari, koja se tu krije.

Mi običajemo tim imenom nazivati vježbe duhovnog života bez sumnje vrijedne poštovanja, ali sporedne važnosti. Pobožnost Srcu Isusovu nije nipošto od sporedne važnosti, promatrali je mi bilo s kojeg stanovišta: osobnog, obiteljskog, socijalnog ili općenitog. Pobožnost Srcu Isusovu je suvereno (nadmašno) velika.

Svrha je dakle ove knjižice otvoriti dušama pogled, da vide uzvišenost ove pobožnosti i pokazati im put, kako će je savršeno vršiti.

Važnost pobožnosti Presv.Srcu i savršeno vršenje te pobožnosti, to će biti dvije glavne ideje o-

voga djelca; nastojat ćemo, da ih što bolje i dokazima potkrijepimo.

Kako da to dokažemo?

Ove dvije točke mogli bismo osvijetliti na više načina. Mi odabiremo najjasniji a ujedno i najjednostavniji način; bogat i pun unkcija, govorit će on i onima, koje bi odbijala ponešto suha snaga teoloških dokaza.

Ovu pobožnost nisu izumili ljudi, nego ju je objavio Krist, naš Gospodin. Da je rašire, On se poslužio s nekoliko osoba, kako On to običava vazda činiti u svim svojim velikim djelima. Te povlaštene duše mogle su sigurno bolje nego itko shvatiti štovanje Presv.Srca u njegovoj najdubljoj biti. Inače bi se morali uparipjed odreći težnje da ga mi shvatimo.

Potacimo, dakle, za tim svjedočanstvima tih izabranih duša. U tome ćemo slijediti Papu Benedikta XV., koji je pisao 29.siječnja 1916.Mgru-u Gauthey-u, nadbiskupu

besansonskom, kad je izdavao kritičko izdanje svih djela Sv. Margarete Marije Alacoque.

"Čitava će se katolička Crkva radovati, što će odsada imati - zahvaljujući Vama - na dohvat živih arhiva pobožnosti Presv. Srcu. Izdavanje tih dragocjenih izvora služiti će na pobudu vjernicima, pomoći će bogoslovima i propovjednicima da razmišljaju, a zatim da s uspjehom ustanove: naučne osnove jedne pobožnosti, u kojoj je vrlo važno, da se točno i jasno odredi njen cilj i duh i sve njezine vježbe".

"Pobožnost Presv. Srcu postala je mila kršćanskoj pobožnosti. Pokret, koji je širila Sv. Margareta Marija, određen je da se još više raširi, i djelo, što ga Vi izdajete, bit će jedno od najboljih pomagala za apostolat, oko kojega moramo po mogućnosti još revnije nastojati u ovim našim nestalnim i burnim vremenima" (1).

Ovo, što Papa veli ovdje o sv. Margareti Mariji, može se primije-

niti i na druge povjerljive duše Srca Isusova, koje su dobile isto poslanje kao i ona. Nabrojiti ćemo samo najznamenitije, a te su: Sv. Gertruda, Hoyos, Caredeveraz, Drost zu Vizchering, Benigna Consolata, a također i prvi od svih, sv. Ivan Evanđelista. Pogledajmo to poslanje, što nam ga donesoše ove odabrahe duše. Čitajući pomno, brzo ćemo vidjeti, kako one na razne načine podaju toj pobožnosti izvanrednu važnost.

1. Sv. Margareta M. Alacoque.

Kakav pojam je imala ova Svetica, taj glavni evanđelist Srca Isusova, o nedoglednoj važnosti ove zadaće? Zacijelo vrlo velik, kako ćemo vidjeti iz nekih njezinih riječi. Već od prve velike objave, možda najljepše od svih, jasno se raspoznaje višje misli, koje su se svakim danom sve jače urezivale u njezinu dušu. "Dao mi je vidjeti, kako je ta pobožnost kao posljednji napor Njegove ljubavi, koja hoće da usreći ljude tim ljubavnim otkupljenjem u ovim posljednjim vjekovima, da ih tako

izdigne iz carstva sotone, koje je On naumio srušiti, a onda da nas stavi u slatku slobodu svoga carstva ljubavi, što ga hoće da ostvari u srcima svih onih, koji budu prigrlili ovu pobožnost"(2).

Novo otkupljenje

Misao, koja zahvaća našu pažnju u gore navedenim riječima jest: ova: pobožnost Presv. Srcu Isusovu jest ново ljubavno otkupljenje, a to znači toliko i takvo djelo, da ga možemo porediti sa samim djelom Otkupljenja.

Je li to možda samo neko pobožno svetičino pretvaranje ili nam je ona zbilja htjela naglasiti misao, čija bi nam veoma visoka stvarnost mogla lako izbjeći?

Da je ona izustila taj izraz samo jedanput, kao u nekom zanosu oduševljenja, mi bismo možda naginjali na ono prvo mišljenje ne zamjerivši nimalo pretjerano pjesničko izražavanje. Ali se ta misao ne spominje samo jedanput niti samo u jednom viđenju, tase misao navraća često u spisima pod pero svetičino: mi se dakle susrećemo

s jednom mišlju, koja se duboko usjekla u njezinu dušu.

U pismu pisanom 21. lipnja 1686. sestri M. Magdaleni des Escurez čitamo ovo: "Čini mi se, da je velika želja Našega Gospodina, da Njegovo Presv. Srce bude čašćeno nekim posebnim štovanjem i to za to, da u našim dušama obnovi učinke svoga otkupljenja, stavljajući ovo Presv. Srce kao drugog Posrednika kod Boga za ljude, čiji su se grijesi tako umnožili, da je potrebna čitava širina Njegove moći, da im izmoli milosrđe i milosti spasa i posvećenja, koje On toliko želi, da im obilno udijeli"(3)

U ovom odlomku, koji se po svom obliku nešto razlikuje od prijašnjega, nalazimo opet istu misao novog otkupljenja, ili bolje da reknemo: obnovu učinka otkupljenja u dušama. Ponovo dati svijetu onaj poticaj, što ga je dobio prigodom dolaska Našega Otkupitelja, obnoviti onu snažnu, mladenačku, previrajuću revnost prve Crkve: to je cilj pobožnosti Presvetom Srcu Isusovu, kako ga je

izrazila sv. Margareta Marija; a taj cilj je već i sv. Gertruda bila izrazila.

Drugi Posrednik

Sv. Margareta Marija je rekla: "Presv. Srce je kao drugi Posrednik kod Boga u korist ljudi". Ako je pobožnost Srcu Isusovu kao nešto novo otkupljenje, onda je jasno, da je ovo Božansko Srce kao drugi Otkupitelj, ili što je tomu posve jednako, kao drugi Posrednik, budući, da je Isus Krist, kad se je utjelovio i umro za ljude, bio posrednikom između Boga i paloga čovječanstva.

Ista misao se vraća u pismu od godine 1685.

"Dao mi je, da upoznam, kako je Njegovo Presv. Srce Svetinja nad svetinjama i Svetinja ljubavi. On hoće, da bude sada upoznat, da bude posrednikom između Boga i ljudi" (4)

"Molit ćemo u Srcu i po Srcu Isusovu, koje hoće da bude odsada posrednikom između Boga i ljudi", piše ona Majci de Saumaise 1688. godine (5). Ta ista misao prodan-

njuje i 112. pismo, a i mnoga druga. U pismu 132. vrlo se jasno vidi ideja obnove prvobitne revnosti u kršćanskom svijetu.

"Čini mi se, da, nema ništa što ne bih htjela pretrpjeti i učiniti, samo da mu pružim veselje, što ga On tako žarko želi. Ponajprije, da opet raspali ljubav, koja je tako ohladila i gotovo ugasla u srcima većine kršćana, kojima On želi po ovoj pobožnosti dati novo sredstvo da ljube Boga po ovom Presv. Srcu toliko, koliko On to želi i koliko On to zaslužuje..." (6).

Mi se ne ćemo nabacivati na svoje čitatelje tom uvredom, kao da bismo mislili, da oni sumnjiče sv. Margaretu Mariju, da ona govori o nekom novom otkupljenju, koje bi bilo različito od otkupljenja Kristova ili o kakvom novom posredniku pored Njega Jedinog. Ta tko bi mogao tako što i pomisliti?

Pa ipak, nema sumnje, da je Svetica sebi stvorila o ovoj pobožnosti vanredno visok pojam. Što sve nije vidjela u njoj: Koliko izobilje u saopćavanju plodova otkupljenja; kakav proljetni rascvat

duhovnog života u dušama; koli sretne promjene za čovječanstvo! Kad budemo vidjeli ono, što je za nju značilo kraljevstvo Presv. Srca, onda ćemo bolje shvatiti, kako daleko sižu njezine misli.

Posljednji napor

Sjećamo se, da je u navedenom odlomku, koji se odnosi na prvu veliku objavu, sv. Margareta Marija rekla:

"I On mi je pokazao, da je ova pobožnost bila kao posljednji napor njegove ljubavi, kojom je htio priskočiti u pomoć ljudima u ovim posljednjim vjekovima".

Ovo je jedna od onih misli, što ih je svetica nosila duboko utisnute u svojoj duši, sudimo li po broju, koliko je puta u svojim spisima navodi. Tako na primjer:

"Pobožnost prema Njegovu Presv. Srcu...sadržaje u sebi nepojmljivo blago, jer to je posljednji napor ljubavi Gospodinove prema grešnicima, da ih privuče na pokoru i da im dađe u obilju svoje

plodove i posvetne milosti za postignuće njihova spasa" (7).

"Ovo je Božansko Srce nebeska riznica, u kojoj nam je dano dragocjeno zlato kao posljednje iznahašće njegove ljubavi" (8).

Ovi su odlomci slični onome, što smo ga već naveli iz pisma sestri des Escurez:

"Ovo je Presv. Srce kao drugi Posrednik kod Boga za ljude, čiji su se grijesi tako jako umnožili, da je potrebna čitava širina njegove moći, da im izmoli milosrđe i milosti spasa i posvećenja, koje On toliko želi, da im obilno udijeli" (9).

Čini se, da Svetica hoće kazati, da će Isus Krist baš u pobožnosti svoga Presv. Srca pokazati svu širinu svoje moći. Evo odlomaka, iz kojih shvaćamo, kako je, ona poimala ovu pobožnost.

Jedno važno pismo

Ne bismo htjeli izostaviti jedno pismo, što ga je Svetica pod kornac svoga života upravela svoje duhovnom vodi. Ona je u njem sku-

pila glavne istine o ovoj pobožnosti, rasijane po njenim drugim spisima:

"O kad bih mogla izreći sve ono što znam o ovoj miloj pobožnosti, i otkriti cijelom svijetu blago milosti, što ga Isus Krist krije u ovom poklona vrijednom Srcu, i javiti, da je On odlučio rasipno ga izliti na one, koji će vršiti ovu pobožnost!"

"Ja Vas /zaklinjem, moj Vlč. Oče, ne propustite nijednog sredstva; da je svakom preporučite. Isus Krist dao mi je upoznati, na takav način da o tome nimalo ne sumnjam..., kako On hoće da posvuda ustanovi ovu pobožnost i po njoj si pribavi bezbroj vjernih slugu, savršenih prijatelja i potpuno zahvalne djece".

"Bogatstvo milosti i blagoslova, što ga ovo Presv. Srce u sebi krije jest neizmjereno. Ja ne znam, ima li ijedne vježbe u duh. životu, koja bi u malo vremena mogla uzdići dušu do najviše savršenosti i dati joj da toliko osjeti slasti, koje nalazimo u

službi Isusa Krista. Da, uvjerenam, kad bi ljudi znali, kako je ova pobožnost mila Isusu Kristu, ne bi bilo nijednog kršćanina, koji ima malo ljubavi prema ovom ljubljenom Spasitelju, da je ne bi nadasve prigrlio i vršio".

"Nastojte osobito, da tu pobožnost prigrlite redovničke osobe, jer će one iz nje crpsti toliko pomoći da im ne će trebati drugoga sredstva da ožive prvu revnost i naj-savjesnije vršenje Pravila, pa i u onim zajednicama, koje su dobrano popustile; a one, koje vjerno vrše sv. Pravila, dovest će do vrhunca savršenosti".

"Svjetovne će osobe naći po toj miloj pobožnosti svaku pomoć potrebnu njihovu staležu, t.j. mir u svojim obiteljima, pomoć u svojim poslovima, Božji blagoslov u svim svojim poduzećima, utjehu u svim svojim trpljenjima; i baš u tom Presv. Srcu one će naći utočište za čitavog svoga života, a osobito na smrtnom času... O kako je slatko umrijeti onomu, koji je nježno i postojano štovao Presv. Srce i-

susa Krista!"

"Moj Božanski Učitelj, dao mi je da spoznam, da će oni, koji rade oko spasavanja duša imati uspjeha i znat će umijeće (način) kojim se moгу ganuti i najtvrdja srca, a ko budu imali nježnu pobožnost prema Njegovu Presv. Srcu i ako budu radili oko toga, da oduševе ljude za ovu pobožnost i da je posvuda uvedu".

"Napokon posve je očevидno, da nema nikoga na svijetu, tko ne bi primio s neba pomoć svake vrsti, ako ima doista zahvalnu ljubav prema Isusu Kristu, a to je ona ljubav, koju Mu pokazujemo vršeći pobožnost prema Njegovu Presvetom Srcu" (lo).

Posvetna moć

Mi ćemo još istaknuti onu posvetnu snagu, koju Svetica pripisuje ovoj pobožnosti.

"Ja ne znam", veli ona, "ima li ijedna vježba pobožnosti u duhovnom životu, koja bi u malo vremena bolje mogla uzdići dušu do najviše savršenosti".

Ova izreka je nepokolebiva, (kategorična) i koliko hrabrosti ulijeva onim dušama, koje privlači ideal savršenosti; a tih biva sve više i više. U istom odlomku navodi Svetica:

"...I dati joj da osjeti prave slasti, koje nalazimo u službi Isusa Krista". Premda mnoge duše provode život svoj u službi Našega Gospodina, ne čini se ipak, da one znadu, kolika je radost Njemu služiti. A ipak je ova jaka i stalna radost, spojiva doduše s trpljenjem, tako dragocjena pomoć za brzi i ustrajni napredak duše.

Kad ovo znamo, onda se ne čudimo što vidimo u istom pismu, da Gospodin hoće po ovoj pobožnosti "pri-
baviti sebi bezbroj vjernih slugu,
savršenih prijatelja i potpuno
zahvalne djece".

Nije nipošto potrebna ova produbljena pobožnost, da se stvaraju obične, svagdašnje duše, mlitavi kršćani i nesavršeni redovnici, nego velike duše, koje su ponos i slava svoga Otkupitelja i to ne u malom broju, nego neizmjerно mnoštvo.

Slijedeća obećanja, koja su tako utješna za duše katoličkih Redova izrazuju istu posvetnu snagu: "...jer će one iz nje crpsti toliko pomoći, da im ne će trebati drugoga sredstva, te ožive pravu revnost (revnost svojih utemeljitelja) i najsavjesnije vršenje Pravila i u zajednicama, koje su dobroano popustile; a one, koje vjerno vrše svoja Pravila, dovest će do vrhunca savršenosti".

Kakva se budućnost otvara katoličkim Redovima onoga dana, kad se svom dušom dadnu na taj veličanstveni put!

"O kad biste Vi znali, kakva je zasluga i slava, ako se štuje ovo ljubljeno Srce Isusovo, kakvu će nagradu dobiti oni, koji pošto su se Njemu posvetili ništa drugo ne traže, nego da Njega časte! Da, meni se čini, da će sama ta nakana dati više zasluga i dražesti njihovim djelima pred Bogom, nego sve što bi mogli učiniti inače bez te nakane" (11).

"Ne znam, draga Majko, hoćete li Vi razumjeti, što je to pobožnost

prema Presv. Srcu Našega Gospodina Isusa Krista, o kojoj Vam govorim, a koja proizvodi veliki plod i promjenu u svima, koji joj se posvete i sa žarom predaju" (12).

Mogli bismo tako navesti još mnogo citata.

2. O. Bernard de Hoyos

Spisi o. Hoyosa i njegova druga Augustina Cardaveraza, premda nisu tako poznati kao spisi sv. Margarete Marije, ipak su dragocjeno vrelo za onoga, tko želi upoznati pobožnost prema Presv. Srcu Isusovu. Obojicu je Spasitelj odabrao, da prime izvanredna rasvjetljenja te ih saopće svijetu. Osim toga oni su - osobito o. de Hoyos - sjajni uzori apostola Presv. Srea.

Šteta što njihove spise mnoge duše nisu shvatile, pa su ih potakle samo na trenutne izraze nježnosti prema Kristu i Presvetoj Djevici, umjesto da ih rasplamte božanskom ljubavlju.

Jedan od najvećih Božjih nauma

Iz spisa o. Bernarda H. prozrije-

va se jasno, kako je on imao uzvišen pojam o pobožnosti prema Pre-svetom Srcu Isusovu. Navest ćemo jedan odlomak iz pisma, što ga je pisao 1735. o. Petru Loyoli, svom duhovnom vođi.

"Naš slavni zaštitnik sv. Miho-vil, okružen mnoštvom anđela ope-tovano me je uvjeravao, da je nje-mu povjerena pobožnost prema Pre-svetom Srcu kao jedna od najvažni-jih stvari za proslavu Božju i za korist sv. Crkve, kakva nije dana još nikada u dugom nizu vjekova odkako svijet postoji..."

"To je doista velika osnova Svemogućega Boga, koji hoće, pošto je spasio čovječanstvo Utjelov-ljenjem i Mukom svoga preljublje-nog Sina, da odsada osigura najo-bilnije izlivanje milosti ljuba-vi prema Bogu-Covjeku. Ova će lju-bav rasti bez prestanka do konca svijeta poradi divnog i nepresta-nog napredovanja pobožnosti prema poklona vrijednom Srcu našega ljubljenog Spasitelja, unatoč ti-suću zapreka".

"Ova tajna sakrivena tolikim

vjekovima, sakramenat nanovo objavljen svijetu, osnova pripravljena od vječnosti u Božjoj zamisli lju-dima na korist, a sada tek otkrivena Crkvi, svraća na se, tako reći, pogled samoga dragog Boga, kojemu je toliko stalo do našega dobra i do proslave Spasitelja. A da slava Kristova zasine što jasnije i da se ovo djelo pokaže u svoj svojoj ljepoti, dopušta Gospodin protiv-štine, koje na svoj način pokazuju da je to djelo Svevišnjega, koji će svoju svrhu postići tako, da će se svijet zapanjiti od čuda".

"Vidjet će se, kako se Vječna Mudrost igra s ljudima, kad hoće da postigne svoje nedokučive o-snove, pazeći samo na najveću slavu svoje vječne zamisli".

"To je jedna od glavnih zadaća sv. Mihovila, Kneza sv. Crkve, zadaća koju on vrši prema odlukama Božje Providnosti. To sam sve doznao na njegovu svetkovinu u rujnu"(13).

Sve ovo što je ovdje kazano, čini na nas taj utisak, da pobož. Srca Isusova ima posebnu (izuzet-nu) važnost. To nam očividno do-

kazuju ove tvrdnje: "...Ona je jedna od najvažnijih stvari za proslavu Božju i za korist svete Crkve, kakva nije dana još nikada u dugom nizu vjekova, odkako svijet postoji..."

"To je jedna od glavnih zadaća sv. Mihovila, Kneza sv. Crkve..."

"Osnova pripravljena od vječnosti u Božjoj zamisli, koja svraća na se pažnju samoga Boga" i t.d.

Novo obilje.

Kazali smo gore: "...Gospodin hoće da odsada osigura najobilnije izlivanje milosti Utjelovljenja i Otkupljenja..."

Ovo je misao, koju je sv. Margareta Marija, a također i drugi, snažno izrazila. Oni govore doista o novom otkupljenju, a tim hoće da označe saopćivanje plodova Otkupljenja tako darežljivo, tako izobilno, da ono izgleda kao neko ponovno Otkupljenje.

Prema Kristu

Još nam se vraća jedna druga misao: "Ova će ljubav rasti bez

prestanka do konca svijeta poradi divnog i neprestanog napredovanja pobožnosti prema poklonu vrijednom Srcu našega ljubljenog Spasitelja, unatoč tisuću zapreka.

S ljubavlju prema Presv. Srcu raste doista posvuda privlačivost i oduševljenje za preljubeznu osobu Isusa Krista; duše se daju na proučavanje Evanđelja i sv. Zemlje, pa i svega što se odnosi na našeg Spasitelja, koji postaje sve više i više središte duhovnog života.

Držimo, da se time jasno potvrđuju riječi o. Hoyosa...

A čemu onda, da se čvrsto ne nadamo, kad će ova "ljubav rasti bez prestanka, sve do konca svijeta!"

Ali pobožnost Srcu Isusovu ne će napredovati nego kroz tisuću protivština, a to je dokaz one bijesne mržnje, kojom pakao na nju mrzi, o kojoj govori sv. Margareta Marija; u isto vrijeme je to neopisiva oznaka, kako je uzvišena ova pobožnost.

3. Druge povjerljive duše

Velika sv. Gertruda

Premda je stavljamo u ovaj treći dio, jedino iz poučnih razloga, ipak veliki lik sv. Gertrude spada posve na prvo mjesto.

Rodila se 1232. u Eislebenu u Saskoj, a umrla u Benediktinskom samostanu de Elfta 1292.

Objava, koju je dobila od sv. Ivana Evanđeliste, čini posebno razdoblje u povijesti ove pobožnosti. (14).

To je nadugo i široko opisan događaj. Mi ga iznosimo ukratko.

Sv. Ivan Apost. ukazao se Svetici na dan svoje svetkovine. On ju dovede Kristu, našem Gospodinu i ponuka ju da se nasloni na Njegove grudi. Dok je slušaka kucaje Božanskog Srca, osjetila je dva učinka: "veliku slast" i "žar silne ljubavi". Sv. Evanđelista reče joj, da je i on isto osjećao one noći na posljednjoj večeri.

"Kako to, da nisi ništa o tome napisao u Evanđelju za dobro duša?" upita ga Svetica. "Moja zadaća", od-

govori on, "bila je, da novoj Crkvi obznanim samo jednom riječju Utjelovljenu Riječ Boga Oca; i ta jedna riječ može služiti do konca svijeta, da zadovolji umovanje cijelog rođa ljudskoga, premda je nitko nikada ne može potpuno shvatiti. Ali govoriti o slatkoći kucaja Presv. Srca pridržano je za posljednja vremena, 'današnja vremena', da se svijet, koji stari i čija je ljubav prema svome Bogu ohladnila i omiljavila, kada čuje te stvari opet nanovo ugrije" (15).

Pobožnost je, dakle, Srcu Isusovu pozvana da opet vrati svijetu toplinu, koja ga je nekoć zagrijavala. Očito je da se tu radi o kršćanskom svijetu, jer poganski svijet, budući da je njegov toplomjer uvijek na ništici, ne bi mogao nanovo dobiti topline, koje nikada nije ni imao.

A o kakvom se žaru radi? O takvom, koji se nudi kao lijek protiv mrtviloj ravnodušnosti i staračkoj hladnoći.

Radi se o snažnom i poduzetnom žaru, kakav je u mladosti, tj. o ža-

ru mlade Crkve: a to je bila ona gorljiva, neustrašiva i mladenačka ljubav netom rođenoga Kršćanstva. To je bilo ono, na što misli sv. Margareta Marija, kad veli da pobožnost Srcu Isusovu ima obnoviti učinak Otkupljenja, "rasplamtiti ohladnjelu ljubav".

O. Augustin de Cardeveraz

Rođen u Hernani g. 1703., prijatelj o. Hoyosa i vrlo povjerljiv prijatelj Božanskog Srca.

Navodimo dva odlomka iz njegova pisma o. Loyoli:

"Sotona napreže sve svoje sile, da zapriječi naše-oo. Isusovce - da ulože svu svoju revnost u širenju pobožnosti Presv. Srca. Čim ćemo imati veselje, da vidimo kako Isus, naša Ljubav, osvaja srca tlikih Isusovaca, koji bi to mogli, ali ne čine, odmah će se opaziti čudnovati plodovi kod svih vjernika".

Ne treba spominjati, da ono što Otac veli o redovnicima svoga Reda vrijedi za sve one, koji, se nalaze u sličnim okolnostima, jer Bog ni pošto ne gleda na to, tko je tko.

"Što se ove stvari riče, moj Oče doklegod živite odbacite svaku misao koja bi bila manje dostojna i manje velikođušna. Treba se domišljati, treba se poslužiti svim mogućim sredstvima gledajući na uspjeh, na koji su uperena, gledom na nagradu neiskazanih utjeha, o kojima se čovjeku ne može govoriti, (16) a koje su jasno znane u ovom Božanskom Srcu. Tu se ispunjaju one Kristove riječi: "Ti si ovo sakrio mudrima i razumnima, a objavio malenima" (17).

Ovi nam navodi dokazuju mržnju sotone na ovu pobožnost, plodove koje ona ima donijeti u svijetu, blagoslove, koje daje, nemoć o. Cardeveraza, da iskaže o njoj sve ono što zna i ponizno raspoloženje duše, koje je nužno, da se dobro vrši ova pobožnost.

Marija od Božanskog Srca

Rodila se u Münsteru u Njemačkoj od odlične porodice Drost zu Vichering; umrla kao poglavarica samostana Dobrog Pastira u Oporto u Portugalu 1899. Jedna izvanredna

duša, kojom se nakon mnogih ukazanja poslužilo Srce Isusovo, da postigne od Lava XIII. posvetu roda ljudskoga. Ona si je stvorila visok pojam o ovoj pobožnosti.

To svjedoči ovaj odlomak iz pisma na Sv. Oca:

"Na dan prije Bezgrešnog Začeca, dao mi je Naš Gospodin, da spoznam kako će On učiniti da po ovom novom poletu, što ga treba primiti pobožnost prema Njegovu Bož. Srcu, zasja ново svijetlo nad čitavim svijetom; i one riječi treće sv. Mise na Božić: Jer danas je sišla velika svjetlost na zemlju... duboko su se utisnule u moje srce. Činilo mi se, da vidim u duši to svijetlo: Srce Isusovo, to poklona vrijedno Sunce, kako prosipa svoje zrake po zemlji, najprije pomalo, a onda sve više i više, dok nije konačno obasjalo čitavi svijet. I On mi reče: Sjajem toga svijetla bit će obasjani svi narodi i plemena i ugrijat će se na njegovu žaru" (18)

U svom dnevniku napisala je ovo: "On opet govori o onom, o čem

je govorio prošle godine... o posveti cijeloga svijeta Srcu Isusovu. Biskupi i svećenici postat će gorljiviji, pravednici savršeniji, grešnici će se obratiti, krivovjernici i raskolnici vratit će se opet u krilo Crkve. A' djeca, koja se nisu još preporodila, ali su već određena da postanu članovi Crkve, t. j. pogani zadobit će brže tu milost" (19).

Uzmimo na pr. kako se je ispunilo obećanje napredovanja, kojim je imala uznapredovati pobožnost prema Božanskom Srcu, nakon što je Leon XIII. posvetio cijeli svijet Srcu Isusovu.

Naš vijek je doživio više posveta, kojom su se posvetili čitavi narodi (a među njima ima više njih sa službene strane), nego svi drugi prošli vijekovi.

Bili smo svjedoci znatnog pokreta za posvetu obitelji, redovničkih kuća, općina, tvornica, škola, brodova itd. U naše vrijeme podignuti su veliki spomenici Srca Is.; na veliko su organizirane naknadne sv. Pričesti; počinje se svuda opa-

žati pokret za osobnu posvetu Presv. Srcu. To su sve dokazi kako ova pobožnost napreduje. Druga će se obećanja obistiniti kao i ovo.

Dakle, dragi čitatelju, gore srca! Velika budućnost čeka svijet, hvala pobožnosti Srcu Isusovu.

Dosta je da bacimo pogled na tok svijeta u malo godina prije tih obećanja, da se već začudimo nad njihovim ispunjenjem.

Benigna Consolata

Zvijezda je prvoga reda u pobožnosti Srca Isusova; ona je pozvana da vrši veliki utjecaj preko svojih spisa, koji su kako vršni, tako i puni unkcije.

Rodila se u Turinu 1885. a umrla na glasu svetosti u samostanu od Pohoda de Como 1916.

Poznate su ove njezine na daleko čuvene riječi: "Ja pripravljam djelo svoga milosrđa. Hoću da ljudsko društvo nanovo uskrsne, i da to uskrsnuće bude djelo ljubavi".

Kakvo djelo On pripravlja i kako novo uskrsnuće ide da ostvari njegova ljubav? Na to nam daju odgovor gore navedeni odlomci sv. Margaret Marije.

"Ti treba da znadeš u korist svoju i u korist mnogih duša, ako tko hoće da se dovine do vršne (solidne) kreposti, nužno je da je očekuje od Srca Isusova. Onaj, koji hoće da osigura svoj spas, nema ništa drugo, nego pribjeći u tu blagoslovenu lađu, u kojoj će prolaziti kroz oluju, ali ne će osjećati udaraca, niti će biti od nje ugrožen".

"O moja zaručnice! Pokaži svima mjesto utočišta, koje si odabrala za svoj vječni stan; imaj ljubavi, da ga i drugima pokažeš, da me dođu potražiti. Ja imam za sve neizmjereno blago milosti; Moje Srce ima biti spas za cijeli svijet" (20).

"Moje Srce ne može da zaustavlja bogatstvo milosti, koje u sebi krije; ono me sili, da ih izlijevam na svoje stvorove" (21).

"Moje je Srce prepuno, kao zgnječeno milostima, i to osobito izvanrednim milostima" (22).

4. Sveopće Kraljevstvo

Sv. Margareta Marija

Prva velika objava sadrži u sebi tvrdnju, što pokazuje uzvišenost osnove koju Naš Gospodin temelji na ovoj pobožnosti i lijepu budućnost, koju svijet može od nje očekivati.

"On hoće da usreći ljude u ovim posljednjim vjekovima, ovim ljubavnim otkupljenjem, da ih tako istragne iz carstva sotone, koje je On namnio srušiti" (23).

Naš Gospodin dakle hoće, da preko pobožnosti prema svome Presv. Srcu uništi carstvo sotone u svijetu. To isto ponavlja Svetica jasno i snažno na mnogo drugih mjesta.

"Poklona vrijedno Srce hoće da osnuje svoje kraljevstvo ljubavi u svim srcima, a sruši i uništi kraljevstvo sotone. Cini mi se, da On to tako silno želi, da obćaje veliku nagradu onima, koji se svom dušom dadu na taj posao" (24).

Osnove su dakle Presv. Srca jasne i silne: Srušiti kraljevstvo

Luciferovo na zemlji i podići carstvo svoje ljubavi u svim srcima, to je njegov cilj.

Hoće li On to postići? Sjetimo se one riječi sv. Margarete Marije, koju tako često ponavlja: "Ja ću vladati usprkos sotonu i svih mojih protivnika". Jasnije, kad Naš Gospodin očituje Svetici: "Ja ću vladati", da je time htio reći: ja ću provesti svoje osnove. A što hoće da postigne preko pobožnosti k svome Presv. Srcu? Već smo vidjeli: Da sruši i uništi carstvo sotone, a podigne u svim srcima carstvo svoje ljubavi.

Onima, koji promatraju ovu Pobožnost Presv. Srca kao i drugu koju crkv. pobožnost, bit će neobična ova misao o kraljevstvu Srca Isusova. Po njihovu mišljenju, mi smo uglavnom postigli ovo kraljevstvo. To bi bila istina, kad pobožnost k Pr. Srcu ne bi bila odličnija od obić. ponoz., jer ona je već isto tako raširena kao i one. Ali ako se po njoj ima izvesti druga osnova, onda treba kazati, da ovo kraljevstvo još nije ostvareno. Tako su mislile

odabrane i povjerljive duše Srca Isusova.

O. de Hoyos

Ponovimo ovdje riječi iz Objave sv. Mihaela arkandela:

"Ljubav prema Kristu rast će sve do konca svijeta po divnom i neprestanom napredovanju pobožnosti prema poklona vrijednom Srcu Isusovu, unatoč tisuću zapreka" (25).

Napredovanje iza posvete Lava XIII. upravo je osvajalačko; ako ona dakle mora neprestano divno napredovati sve do konca svijeta, konačno će ljubav prema Kristu osvojiti svijet.

Marija od Božanskog Srca

Maló spisá naznačuje tako snažno značaj sveopćeg kraljevstva Presv. Srca kao pismo, što ga je ova povjerljiva duša Našega Gospodina upravela Lavu XIII. U svakom retku naći ćeš pod njezinim perom izraz: "cijeli svijet...narodi".

"On će učiniti", veli ona, "da zasja novo svijetlo nad čitavim svijetom".

"Činilo mi se, da vidim u duši to svijetlo: Srce Isusovo, kako pomalo a onda sve više...dok nije konačno obasjalo čitav svijet".

"I On mi reče: Sjajem toga svijetla bit će obasjani svi narodi i plemena i ugrijat će se na njegovu žaru" (26).

Da, doći će dan, kad će sva plemena i narode, čitav svijet zahvatiti ogranj ljubavi Srca Isusova.

P i o X I.

Kako su slatke riječi ovoga Pape u njegovu pismu (Encikliki) od 8.V.1928. "Misericordissimus Redemptor" (Najmilosniji Otkupitelj), da kako su slatke svima onima, koji očekuju sveopće kraljevstvo Presv. Srca!

Kad je prije nekog vremena ustao novio svetkovinu Krista Kralja, nije drugo htio, veli On, nego popuniti posvetu Presvetom Srcu od Lava XIII., a onda nastavlja: "Kad smo to učinili, mi ne samo da smo očevidno dokazali suvereno Kraljevstvo Kristovo nad čitavim svijetom nad državom i nad obitelji i nad svaki pojedinim čovjekom, nego mi

smo osim toga dali nagoviještati radosti onoga dana, najradosnijeg od svih, kad će se ljudski rod posve dragovoljno podvrći neizmjereno slatkom gospodstvu Krista Kralja. Stog razloga dakle naređujemo, da se svake godine na dan ove svetkovine obnovi ona posveta Srcu Isusovu, da po njoj zadobijemo najsigurnije i najobilnije milosti, a osim toga da se svi narodi sjedine vezom mira i kršćanske ljubavi u Srcu Kralja nad kraljevima i Gospodara nad gospodarima" (27).

Evo, sam Papa tvrdi, da će se jednom ostvariti sveopće kraljevstvo Srca Isusova, jer se vidi iz veze misli (konteksta), da Krist Kralj u ovoj svetkovini nije drugo nego Božansko Srce.

Sveto Pismo

Kad čitamo ove riječi Velikog Svećenika, dolaze nam napamet oni brojni navodi Sv. Pisma, koji opisuju kraljevstvo Mesijino. "Neka vlada od mora do mora, od rijeke (Jordana ili Eufrata) do krajeva

zemlje" (Ps. 71, 8).

"Svi kraljevi neka se prignu pred njim!" "Svi narodi neka mu služe!" (Ps. 71, 11).

"Toga se spominjući, obratit će se Gospodinu svi kraljevi zemaljski; klanjajući se bacit će se pred tobom sva plemena naroda" (Ps 21, 28).

"Jeruzalome, grade Božji... zasjeat ćeš svjetlošću sjajnom i svi krajevi zemlje klanjat će se tebi. Narodi će izdaleka dolaziti k tebi, donositi darove i klanjati se u tebi Gospodinu; i zemlju će svoju držati svetinjom. Jer će Ime veliko zazivati u tebi" (Tob 13, 11-15).

"Na svršetku dana dogodit će se, da bude utvrđena gora s kućom Gospodnjom (gora hrama, središte kraljevstva Božjega), kao glavica gorama, uzvišena iznad visina. Tada će grnuti k njoj svikoliki narodi" (Iz 2, 2).

Z A K L J U Č A K

Crkva i Presveto Srce.

Poslije ovoga, što ćemo sada kazati, nikoga ne će iznenaditi način, kojim se izražava Crkva kad govori o pobožnosti prema Presv. Srcu Isusovu.

Tako na pr. izjavili su Oci u Avinjonском Saboru 1849. ovo:

"Među svim čašćenjima, što ih kršćanska pobožnost mora iskazati našem Presv. Otkupitelju i Spasitelju, nijedno ne može biti milije Kristu, korisnije Crkvi, plodnije milostima i duhovnim blagom za ljude, od onoga što se iskazuje Presvetom Srcu našega Spasitelja" (28).

A Sabor u Albi, kad se crkvena pokrajina posvetila Presv. Srcu Isusovu 1850. tvrdi: "Štovanje Presvetog Srca jest najbolje što ga možemo znati, da se zapale ognjem Božje ljubavi i najokorjeliја srca" (29).

Ali osobito divno govori Lav XIII. u svojoj Enciklici, koja počinje "Svetu Godinu". Pošto je nainizao sve nevolje, osobne i društvene, koje tište svijet, odmah dodaje: "Kad je Crkva još u one svoje mlade dane, pritisnuta ležala pod jaromom Cezara, jedan mladi imperator vidio je na nebu Križ, koji je u to vrijeme bio znak i uzrok slavne pobjede, što je slijedila iza toga. I gle, kako se božanski Stijeg, pun veličanstvenih slutnja, ukazuje našim očima: Presveto Srce Isusovo zakićeno Križem, a sjaji se usred plamenova blistavim sjajem. U nj treba staviti sve naše nade, od Njega treba sve moliti, od Njega treba očekivati spas ljudi" (30).

Njegova Svetost Pio XI. usvojio je ove iste riječi u Enciklici "Najmilosniji Otkupitelj" i veli:

"Zar ne će biti na svu sreću u tom stijegu, koji je pun najboljih slutnja i u tom uzorku svetosti, koja iz njega istječe, sadržana jezgra cijele religije i naj-savršenije pravilo života, budući da on najlakše vodi umove do

potpune spoznaje Krista, Našega
Gospodina, i najsnažnije privla-
či srca, da Ga ljube najvećom o-
danošću?" (31).

B i l j e š k e

- 1) Vie et Oeuvres de Ste Margue-
rite Marie IIIe edit. tome I.
pref., Paris 1915.
- 2) Vie et Oeuvres, IIIe edit. Tome
II., p. 2. lettre 135, p. 568,
Paris 1915.
- 3) Vie...isto...lettre 49, p. 321,
Paris 1915.
- 4) Vie...isto...lettre 37, p. 300.
- 5) Vie...isto... " 90 " 407.
- 6) " " " 132 " 552.
- 7) " " " 102 " 443.
- 8) " " " 132 " 552.
- 9) " " " 49 " 321.
- 10) " " " 141 " 662.
- 11) " " " 27 " 277.
- 12) " " " 51 " 324.

- 13) Uruarte, Vie du P. Hoyos, p. 3^e,
ch. I. page 251, Bilbao 1912.
- 14) Revel. Ste-Gert. I.-IV. Ch. IV.
- 15) La Dev. au C. de J., p. III. Ch. I.
§ III., page 220, Paris 1931.
- 16) II. Kor. XII. 4.
- 17) Uriarte-Principios del reina-
de del C. de J. en Espana. C. III
n. 68. p. 312 i 315. Bilbao 1912.
- 18) Chlasle, Soeur Marie du Divin
Coeur, c. XI. p. 357. Paris 1925.
- 19) L. c. p. 343.
- 20) Revel. a soeur E. C. p. 33. Monte-
video 1928.
- 21) Isto... p. 3.
- 22) " " 4.
- 23) Vie et Oeuvres, lettre 1331.
pag. 568, Paris 1915.
- 24) Isto... lettre 118, p. ...
- 25) Uriate. Vida del P. Hoyos, P. III.
ch. I. pag. 251, Bilbao 1912.
- 26) Chasle. Soeur Marie du Div. C.
Ch. XI. p. 354. Paris 1925.
- 27) Act. Ap. Sed Vol. 20, pag. 168.
- 28) Nilles: De rationibus festorum
Smi Cor. Jesu et Peries. Cor.
Mariae t. II. III. c. III. § IV.
pag. 316. Oenip. 1883.

- 29) Nilles: Isto.... p.217.
- 30) Acta A.Sedis, Vol.31.p.651.
- 31) Acta Ap.Sed., Vol.20,p.167.

IZDAO: Nadbiskupski Duhovni Stol
u Zagrebu, Kaptol 31.g.1957.

ODGOVORNI UREDNIK: Dr.Dragutin
Hren, ravnatelj Nadbiskup-
ske kancelarije, Zagreb
Kaptol 31.

